

Na první den na lodi se toho přihodilo celkem dost. Přelet z Bali na Flores, seznamka s Ocean Beauty a její nesourodou posádkou, dva pohádkové ponory v krásně prohřáté vodě, vynikající jídlo a spousta čerstvého vzduchu mě dokonale vyždímalo a nechalo uvolněně sedět na židli. Zatím jsme nedorazili k pevnině a nepustili jsme se do čištění pláží, ale zítra nás to nemine.

Zajímalo by mě, co se bude dít teď? Rozhlédnu se, ostatní si zapisují informace do logbooků. Budu se muset pro ten svůj taky došourat, ale moc se mi nechce, ještě jsem si v něm neudělala pořádek. Co nejdřív to napravím, jen co se budu chvíli nudit. Po každém ponoru si potápěč zapíše, v jaké hloubce a v jakém místě byl, co viděl, jaká byla teplota vody, jak dlouho se pod hladinou zdržel a kolik minut trvala dekompresní přestávka. Ta je nutná k tomu, aby stlačený kyslík vyprchal z těla a neponičil orgány po rychlém vynoření na hladinu. Potápěč by měl mít své vlastní hodinky se všemi těmito údaji, říká se jim kobra. Já je nemám, tak si musím všechny informace nechat zapsat guidem ponoru. Zapisuje Junior, a tak se nikam nehrnu.

„Zapsal bys mi taky do deníku?“ ptám se Juniora neutrálně, když už jsou všichni roztroušeni někde po lodi.

„Jasný, a co za to?“

„Úsměv?“

„Super, nic jinýho ani nechci...“